

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ
ΦΙΛΙΠΠΩΝ, ΝΕΑΠΟΛΕΩΣ & ΘΑΣΟΥ

Μητροπολίτου Προκοπίου 1 - 654 03 Καβάλα, ☎ 2510-223.141, ☒ 2510-223.283.-
ἀριθμ. πρωτ.: 1064.- Έν Καβάλα τῆ 25^η Δεκεμβρίου 2020.-

ΠΟΙΜΑΝΤΟΡΙΚΗ ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ
ΤΟΥ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΦΙΛΙΠΠΩΝ,
ΝΕΑΠΟΛΕΩΣ & ΘΑΣΟΥ κ. ΣΤΕΦΑΝΟΥ
ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΝΑΝΘΡΩΠΗΣΗ ΤΟΥ ΥΙΟΥ ΚΑΙ ΛΟΓΟΥ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

«Γεννήθηκες κρυφὰ κάτω ἀπὸ τὸ σπήλαιον· ἀλλὰ ὁ Οὐρανός, σὰν στόμα σὲ ἐκήρυξε παντοῦ, φανερώνοντας τὸν Ἄστέρα, Σωτήρ. Καὶ μάγους σοῦ ἔφερε πού σὲ προσεκύνησαν· μὲ πίστη μαζὺ μὲ ἐκείνους ἐλήθησον καὶ ἐμᾶς¹».

Ἕνας καὶ μόνον ἀληθινὸς λόγος σὰν τὸν παραπάνω ὕμνο τῆς ἀγίας μας Ἐκκλησίας εἶναι ἱκανὸς νὰ μᾶς προσγειώσῃ ἀγαπητοὶ πατέρες καὶ ἀδελφοὶ στὴν πραγματικότητα τῆς ἐπὶ γῆς παρουσίας τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Μιᾶς παρουσίας πού στὴν πορεία τῆς συνεκλήνισε ὅλο τὸν τότε γνωστὸ κόσμον καὶ ἐθεμελίωσε γιὰ πάντα τὴν μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων αἰωνία καὶ ἀπειρὴ ἀγάπη τοῦ ἀγίου Τριαδικοῦ μας Θεοῦ πρὸς τὸ δημιούργημά του τὸν ἄνθρωπο. Μιᾶς παρουσίας πού δὲν ἐδίστασε νὰ ἀντικρούσῃ τοὺς ἰσχυροὺς τῆς γῆς καὶ νὰ καθηλώσῃ τὴν ἀνθρωπίνην ἀδυναμία μέσα στὰ ὅρια τῆς ἐπιγείου ζωῆς καὶ νὰ τὴν ἐξώσῃ ἀπὸ τὸν αἰώνιο θάνατο. Αὐτὸ τὸ νόημα ἀκριβῶς περιγράφει καὶ τὸ πρῶτο τροπᾶριον ἀπὸ τὶς καταβασίεις τῶν Χριστουγέννων λέγοντας : «Ὁ Χριστὸς γεννιέται, δοξολογῆστέ τον. Ὁ Χριστὸς πού εἶναι ὁ Θεὸς κατέβηκε ἀπὸ τοὺς οὐρανοὺς, προὔπαντῆστέ τον. Ὁ Χριστὸς ἐφάνη ἐπάνω στὴ γῆ, νὰ ὑψωθῆτε οἱ ἄνθρωποι ἀπὸ τὰ γήινα πρὸς τὰ οὐράνια. Ὅλοι οἱ ἄνθρωποι τῆς γῆς νὰ ψάλλετε ᾄσματα

¹ «Λαθὼν ἐτέχθης ὑπὸ τὸ σπήλαιον· ἀλλ' οὐρανὸς σε πᾶσιν ἐκήρυξεν· ὡσπερ στόμα· τὸν ἄστέρα προβαλλόμενος, Σωτήρ.* Καὶ μάγους σοὶ προσήνεγκεν· ἐν πίστει προσκυνοῦντας σε·* μεθ' ὧν ἐλήθησον ἡμᾶς». (Α' Τροπᾶριον - Ἐφύμιον Ἑσπερινοῦ τῶν Χριστουγέννων, ἤχος πλ. β').

στὸν Κύριο καὶ μὲ εὐφροσύνη νὰ τὸν ὑμνήσετε, αὐτὸν ποὺ εἶναι δοξασμένος²».

Δυστυχῶς αὐτὴ τὴν πραγματικότητα, αὐτοῦ τοῦ μοναδικοῦ καὶ οὐρανίου θαύματος, μέχρι σήμερα, δὲν μπόρεσαν καὶ δὲν μποροῦν ἀκόμη οἱ ἄνθρωποι νὰ τὴν ἀντιληφθοῦν καὶ νὰ τὴν θεωρήσουν σὰν τὸν μοναδικὸ δρόμο γιὰ τὴν ἐπικράτηση τῆς εἰρήνης ἐπάνω στὴ γῆ καὶ ἀνάμεσα στοὺς ἀνθρώπους. Μιᾶς εἰρήνης ποὺ μόνον μὲ τὴν ταπείνωση μποροῦν οἱ ἄνθρωποι νὰ γευθοῦν καὶ νὰ ζήσουν. Μιᾶς εἰρήνης γιὰ τὴν ὁποία ὠμίλησε ὁ Χριστὸς πρὸς τοὺς ἀγίους Μαθητὲς καὶ Ἀποστόλους του ὀλίγες στιγμὲς πρὶν κατευθυνθῆ ἑθελουσίως πρὸς τὸ σωτήριο πάθος του. Τοὺς εἶπε : «Φεύγω καὶ σᾶς ἀφήνω τὴν εἰρήνη. Τὴν ἰδική μου εἰρήνη σᾶς προσφέρω. Δὲν σᾶς τὴν προσφέρω ὅπως τὴν προσφέρει ὁ κόσμος. Μὴν ἀνησυχῆτε καὶ μὴ δειλιάζετε»³. Αὐτὴ λοιπὸν ἡ οὐρανία Εἰρήνη, ὅπως ἀκούσθηκε μάλιστα τὴν μοναδικὴ ἐκείνη στιγμὴ τῆς Γεννήσεως τοῦ Χριστοῦ μας, μὲ τὸν θεσπέσιο ἐκεῖνο ὕμνο τῶν ἀγίων ἀγγέλων «δόξα στὸν ὕψιστο Θεὸ καὶ εἰρήνη στὴ γῆ, ἀγάπη καὶ σωτηρία γιὰ τοὺς ἀνθρώπους⁴», εἶναι ὁ ἴδιος ὁ Χριστός. Αὐτὸς ὁ Χριστὸς μας, ὅπως κατάγράφει ὁ ἅγιος Ἀπόστολος Παῦλος στὴν πρὸς Φιλιππησίους ἐπιστολὴ του «ἄν καὶ ἦταν Θεός, δὲν ἐθεώρησε τὴν ἰσότητά του μὲ τὸν Θεὸ ἀποτελεσμα ἀρπαγῆς, ἀλλὰ τὰ ἀπαρνήθηκε ὅλα καὶ ἔλαβε μορφὴ δούλου ἔγινε ἄνθρωπος καὶ ὄντας πραγματικὸς ἄνθρωπος ταπεινώθηκε θεληματικὰ ὑπακούοντας μέχρι θανάτου καὶ μάλιστα θανάτου σταυρικοῦ⁵».

² Χριστὸς γεννᾶται, δοξάσατε* Χριστὸς ἐξ οὐρανῶν, ἀπαντήσατε* Χριστὸς ἐπὶ γῆς, ὑψώθητε.* Ἄσατε τῷ Κυρίῳ, πᾶσα ἡ γῆ,* καὶ ἐν εὐφροσύνη* ἀνυμνήσατε, λαοί,* ὅτι δεδόξασται». (Εἰρμὸς ἀ' κανόνος ἀ' ὠδῆς, ἦχος ἀ').-

³ Ἰω. 14, 27. «Εἰρήνην ἀφήμι ὑμῖν, εἰρήνην τὴν ἐμὴν δίδωμι ὑμῖν· οὐ καθὼς ὁ κόσμος δίδωσιν, ἐγὼ δίδωμι ὑμῖν. Μὴ ταρασσέσθω ὑμῶν ἡ καρδία μηδὲ δειλιάτω».

⁴ Λκ. 2, 14. «Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία».-

⁵ Φιλίπ. 2, 6-8. «Ὁς ἐν μορφῇ Θεοῦ ὑπάρχων οὐχ ἀρπαγμὸν ἠγήσατο τὸ εἶναι ἴσα Θεῷ, ἀλλ' ἑαυτὸν ἐκένωσεν μορφὴν δούλου λαβὼν, ἐν ὁμοιώματι ἀνθρώπων γενόμενος καὶ σχήματι εὐρεθεὶς ὡς ἄνθρωπος ἐταπεινώσεν ἑαυτὸν γένόμενος ὑπήκοος μέχρι θανάτου, θανάτου δὲ σταυροῦ».-

Ὁ ἅγιος Γρηγόριος ὁ Παλαμᾶς, ἀρχιεπίσκοπος Θεσσαλονίκης συμπληρώνει γι' αὐτὴν τὴν συγκληονιστικὴ ταπείνωση τοῦ Χριστοῦ μας: «Ἄφοῦ λοιπὸν ὁ Θεὸς εὐδόκησε σήμερα νὰ ἴδῃ τὴν πρόφασιν τῆς ὑπερηφανείας ποὺ ὀδηγοῦσε σὲ πτώσιν τὰ λογικὰ πλάσματά του, ἔξομοιώνει τὸ πᾶν μὲ τὸν ἑαυτὸ του, καὶ ἐπειδὴ αὐτὸς εἶναι ἴσος μὲ τὸν ἑαυτὸ του κατὰ φύσιν καὶ ὁμότιμος, καθιστᾷ καὶ τὴν κτίσιν κατὰ χάριν ἴση μὲ τὴν ἰδική του καὶ ὁμότιμη. Καὶ αὐτὸ πῶς; Ὁ ἴδιος ὁ ἀπὸ τὸν Θεὸ προερχόμενος Θεὸς Λόγος ποὺ ἐκένωσε τὸν ἑαυτὸ του κατὰ τρόπο ἀπόρρητο καὶ κατέβηκε ἀπὸ τὸν οὐρανὸ εἰς τὴν ἀνθρωπίνην ἐσχατιάν, καὶ τὴν συνένωσε μὲ τὸν ἑαυτὸ του ἀλλύτως, καὶ ταπεινώθηκε καὶ ἐπτώχευσε σὰν ἡμᾶς, ἔκαμε τὰ ἐπίγεια οὐράνια, ἢ καλλύτερα συνένωσε τὰ δύο σὲ ἓνα, ἀναμιγνύοντας τὴν ἀνθρωπότητα μὲ τὴν θεότητα, καὶ ἔτσι ὑπέδειξε σὲ ὅλους τὴν ταπείνωση ὡς ὁδὸ ποὺ ὀδηγεῖ πρὸς τὰ οὐράνια, παρουσιάζοντας σήμερα τὸν ἑαυτὸ του πρὸς παράδειγμα στοὺς ἀνθρώπους καὶ στοὺς ἁγίους ἀγγέλους⁶».

Εἶναι γεγονός ὅτι μέσα στὶς ἡυπημένες καὶ πονεμένες ἡμέρες καὶ ὥρες ποὺ ζοῦμε ἐδῶ καὶ ἓνα χρόνον περίπου, δυστυχῶς εἴμεθα ἐνταγμένοι σὲ ἓνα παγκόσμιο φόβον καὶ σὲ μία ἐπικίνδυνον ἀναταραχή. Ἐφθασαν τὰ Χριστούγεννα, καὶ οἱ ψυχὲς ὅλων εἶναι παγωμένες καὶ ταλαιπωρημένες ἀπὸ τὴν ἀνασφάλεια καὶ τὴν ἀπαισιοδοξία, καταστάσεις οἱ ὁποῖες δὲν ἔχουν καμμία σχέση μὲ τὴν ἐλπίδα καὶ τὴν χαρὰ τῆς αἰωνίου ζωῆς ποὺ ἐπανάφερε ὁ Χριστὸς μὲ τὴν Σταυροφόρον καὶ Ἀναστημένην πορεία του ἐπάνω εἰς τὴν γῆν μας. Ἀλλῶστε γι' αὐτὸ τὸν σκοπὸ γεννήθηκε, ἔζησε, ἐκήρυξε, σταυρώθηκε, ἔπαθε καὶ ἀνεστήθη

⁶ ἁγίου Γρηγορίου Παλαμᾶ, Ἔργα, Τόμ. 11, ΕΠΕ, σελ. 460, 19 - 462, 3. «Λῦσαι οὖν ἀρτίως ὁ Θεὸς εὐδοκήσας τῆς τὰ λογικὰ τούτου κτίσματα κατασπώσης ὑπερηφανίας τὴν πρόφασιν, ἔξομοιοῖ τὸ πᾶν ἑαυτῷ καὶ ἐπεὶ αὐτὸς ἑαυτῷ κατὰ φύσιν ἴσος ἐστὶ καὶ ὁμότιμος, ποιεῖ καὶ τὴν κτίσιν ἴσην κατὰ χάριν ἑαυτῆ καὶ ὁμότιμον. Καὶ τοῦτο πῶς; Αὐτὸς ὁ ἐκ Θεοῦ Θεὸς Λόγος κενώσας ἑαυτὸν ἀπόρρητως καὶ καταβάς ἄνωθεν εἰς τὴν ἀνθρωπίνην ἐσχατιάν καὶ ταύτην ἑαυτῷ συνδήσας ἀλλύτως καὶ ταπεινωθεὶς καὶ πτωχεύσας τὸ καθ' ἡμᾶς, τὰ κάτω πεποίηκεν ἄνω μᾶλλον δὲ πρὸς ἐν συνήγαγεν ἄμφω, τῇ θεότητι μίξας τὴν ἀνθρωπότητα, καὶ οὕτω πρὸς τὰ ἄνω φέρουσιν ὁδὸν ἅπασιν ὑπέδειξε τὴν ταπείνωσιν, ἑαυτὸν εἰς παράδειγμα προθεὶς ἀνθρώποις τε καὶ ἀγγέλοις ἁγίοις σήμερον».-

ἀπὸ τοὺς νεκρούς. Παρ' ὅλα αὐτὰ ὁ ἀδύναμος ἀπὸ τὴν ἁμαρτία ἄνθρωπος πολεμᾷ μὲ τὸν ἴδιο του τὸν ἑαυτό, καὶ συνεχίζει καὶ παραμένει χωρὶς τὴν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ στὴ ζωὴ του. Γι' αὐτὸ καὶ σὲ ὀλοκλήρο τὸν κόσμον διαπιστώνεται ἡ μεγάλη ἐξουσία τοῦ θανάτου καὶ τῆς ἐξαθλιώσεως κάθε ἀνθρώπου, ἡ καταστροφικὴ μανία μὲ ὅποιον-δήποτε τρόπο γιὰ τὸν εὐτελισμὸν κάθε ἀγαθῆς προσπάθειας γιὰ τὸ καλλύτερο. Παντοῦ ὑφίσταται ἡ διαβολὴ, τὸ ψεῦδος, ἡ ἀδικία, ἡ μοναξιά, ἡ συκοφαντία, ὁ διχασμὸς καὶ τὸ μῖσος, ὁ πόλεμος καὶ ἡ ἀσθένεια. Δυστυχῶς, σὲ ἡμᾶς τοὺς ἀδυνάμους ὀφείλεται ἀποθύτως, ἀγαπητοί μου καὶ ἀγαπητές μου, ἡ κατάστασις στὴν ὁποία ἔχομε περιέλθει καὶ μάλιστα στὴν ἐνσκήψασα πανδημία. Ἐμεῖς εἴμεθα οἱ αἴτιοι τῆς φαινομένης καταστροφῆς τοῦ κόσμου μας, τὸν ὁποῖο ἐδημιούργησε ὁ Θεὸς μας τόσο εὐλογημένο καὶ πηλασμένο μὲ χάρι καὶ ἀγιότητα. Ἐχομε ἐπέμβει στὴν μορφοποιία τῆς φύσεως, τοῦ περιβάλλοντος καὶ τῶν φυσικῶν φαινομένων καὶ ἔχομε καταστρέψει τὴν ἰδία μας τὴν ἀναπνοὴ καὶ τὴν ἐπιβίωσι. Ἡ ἐπικρατήσασα πανδημία ὀφείλεται ἐξ ὀλοκλήρου στὶς ἰδικές μας ἐπικίνδυνες παρεμβάσεις καὶ στὰ τραγικὰ ἥθη μας. Τὰ ὅσα ἀναγράφονται καθημερινῶς στὸ διαδίκτυο καὶ στὴν παρουσίασι τῶν γεγονότων δυστυχῶς ὀδηγοῦν στὴν σύγχυσι, στὴν ἀπομόνωσι καὶ στὴν κατάθλιψι κάθε συνειδήσεως καὶ ἀνθρωπίνης ἐλπίδος. Τὸ προεφήτευσσε ὁ ἴδιος ὁ Χριστός: «Προσέχετε μὴ σᾶς ξεγελάσῃ κανεὶς. Ἐπειδὴ πολλοὶ θὰ ἐμφανισθοῦν σὰν μεσσίες καὶ θὰ ἰσχυρίζονται : Ἐγὼ εἶμαι ὁ μεσσίας'. Ἔτσι θὰ παραπλανήσουν πολλοὺς. Τότε θὰ ἀκούσετε πὼς γίνονται πόλεμοι ἢ προετοιμάζονται πόλεμοι. Προσέξτε νὰ μὴ ταραχθῆτε... Θὰ ἔλθουν πείνα, ἀρρώστιες καὶ σεισμοὶ σὲ διάφορα μέρη... Τότε πολλοὶ θὰ ἀποστατήσουν, θὰ καταδώσουν ὁ ἓνας τὸν ἄλλον καὶ θὰ μισοῦν ὁ ἓνας τὸν ἄλλον. Θὰ ἐμφανισθοῦν καὶ πολλοὶ ψευδοπροφήτες καὶ θὰ παραπλα-

νοῦν πολλούς. Ἐπειδὴ μάλιστα θὰ πληθύνῃ ἡ κακία ἢ ἀγάπη πολλῶν θὰ ψυχρανθῇ⁷».

Μέσα λοιπὸν σὲ αὐτὴν τὴν νύχτα τοῦ παγωμένου καὶ χωρὶς ἀγάπης κόσμου μας ἦλθε γιὰ νὰ μᾶς φωτίσῃ ὁ Χριστὸς καὶ νὰ μᾶς μεταμορφώσῃ μέσα στὴν αἰωνία ἡμέρα τῆς ἀγάπης του. Ἄς ἀγωνισθοῦμε νὰ γεμίσωμε μὲ τὸ ἀληθινὸ καὶ αἰώνιο ἄκτιστο Φῶς τοῦ Χριστοῦ μας ποὺ γεννήθηκε τότε γιὰ ἐμᾶς στὴν Βηθλεέμ, προκειμένου μετανοημένοι, ἔνωμένοι καὶ ἀγαπημένοι μέσα στὴν αἰωνία ἐλπίδα του, νὰ φανοῦμε, ὡς Ἑλληνας Ὁρθόδοξοι Χριστιανοί, δυνατοὶ καὶ ἀποφασισμένοι γιὰ τὴν ἐπίγεια καὶ ὠραία ζωὴ μας, ἀλλὰ καὶ γιὰ τὴν αἰωνία.

Μόνον ἔτσι θὰ εἴμεθα σταθεροὶ καὶ ἀσφαλισμένοι μέσα στὸν δρόμο ποὺ μᾶς προσφέρει ὁ νεογέννητος Χριστὸς στὴ Βηθλεέμ γιὰ νὰ ἔχωμε μαζύ μας ἀληθινὰ καὶ αἰώνια ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ.

Μὲ ἐγκάρδιες πατρικὲς εὐχὲς καὶ εὐλογίαις
Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

Φιλιππων, Νεαπολεως καὶ Θασου
Στεφανος

✠ Ο ΦΙΛΙΠΠΩΝ, ΝΕΑΠΟΛΕΩΣ & ΘΑΣΟΥ
ΣΤΕΦΑΝΟΣ

⁷ Μτθ. 24, 4-6. 7. 10-12. «Βλέπετε μὴ τις ὑμᾶς πλανήσῃ. Πολλοὶ γὰρ ἐλεύσονται ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου λέγοντες, ἐγώ εἰμι ὁ Χριστός, καὶ πολλοὺς πλανήσουσι. Μελλήσετε δὲ ἀκούειν πολέμους καὶ ἀκοὰς πολέμων ὁρᾶτε μὴ θροεῖσθε... Καὶ ἔσονται λιμοὶ καὶ λοιμοὶ καὶ σεισμοὶ κατὰ τόπους... Καὶ τότε σκανδαλισθήσονται πολλοὶ καὶ ἀλλήλους παραδώσουσι καὶ μισήσουσιν ἀλλήλους. Καὶ πολλοὶ ψευδοπροφήται ἐγερθήσονται καὶ πλανήσουσι πολλούς. Καὶ διὰ τὸ πληθυνθῆναι τὴν ἀνομίαν ψυγῆσεται ἡ ἀγάπη τῶν πολλῶν».-